03/03/2020

Ο Εσπερινός της Συγχωρήσεως στο Σίδνεϊ

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Στον κατάμεστο από πιστούς Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Ρέντφερν του Σίδνεϊ, τελέστηκε την Κυριακή της Τυρινής, 1 Μαρτίου, ο πρώτος Κατανυκτικός Εσπερινός της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο ονομαζόμενος «Εσπερινός της Συγχωρήσεως».

Στην Ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος, πλαισιούμενος από τον από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σεβαστείας κ. Σεραφείμ και τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μελόης κ. Αιμιλιανό, καθώς και από όλους τους κληρικούς της ευρύτερης περιοχής του Σύδνεϋ.

«Η περίοδος της Τεσσαρακοστής είναι μια αφορμή και μια μεγάλη πρόκληση για ανακαίνιση και μεταμόρφωση», τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, απευθύνοντας παράκληση προς τους πιστούς να κρατήσουν αυτές τις δύο λέξεις στη σκέψη και κυρίως στην καρδιά τους. “Πρόκειται για μια περίοδο εξελίξεως και προόδου του ανθρώπου, κατά την οποία καλούμαστε όλοι να προσπαθήσουμε να γίνουμε καλύτεροι, διορθώνοντας τις αδυναμίες και τα πάθη μας, αντιμετωπίζοντας της αμαρτίες μας, μετέχοντας περισσότερο στις λατρευτικές ακολουθίες της Εκκλησίας, στα Μυστήρια και στη Θεία Κοινωνία, κάνοντας περισσότερη ελεημοσύνη, περισσότερη προσευχή και περισσότερη νηστεία από ό,τι κάνουμε όλη την υπόλοιπη περίοδο του έτους” επεσήμανε ο Αρχιεπίσκοπος.

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις παραβολές που διαβάζονται στις εκκλησίες κατά τη διάρκεια της περιόδου του Τριωδίου, που είναι μία περίοδος πνευματικής προετοιμασίας για τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Αναλύοντας το νόημα της παραβολής του Τελώνου και του Φαρισαίου, διέκρινε πως για την Ορθόδοξη Εκκλησιά αυτό το οποίο έχει βαρύνουσα σημασία δεν είναι οι αρετές αυτές καθεαυτές αλλά η ταπείνωση που γεννάται από τις αρετές. «Όταν έχουμε πολλές αρετές», τόνισε, «αλλά οι αρετές αυτές συνοδεύονται από έπαρση και εγωισμό, όπως πολλές φορές συμβαίνει σε εμάς τους εκκλησιαστικούς ανθρώπους, τότε, λένε οι Πατέρες, δεν έχουμε πρόοδο». «Και γι’ αυτό ακριβώς η Εκκλησία, ξεκινώντας το Τριώδιο, μας παρουσιάζει πρώτη την παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου», συμπλήρωσε.

Ένα δεύτερο συγκλονιστικό μήνυμα προέρχεται από την παραβολή του Ασώτου υιού, η οποία, όπως παρατήρησε ο Αρχιεπίσκοπος, θα έπρεπε να ονομάζεται παραβολή του «ευσπλάχνου πατέρα». Κι αυτό διότι «αν ο Άσωτος μετανόησε και επέστρεψε στο σπίτι του πατέρα, αυτό δεν οφείλεται ούτε στο ότι πείνασε, ούτε στο ότι βρέθηκε σε μία χώρα με λοιμό. Αλλά αυτό οφείλεται στο ότι ο πατέρας, όταν ήταν μαζί με το παιδί του, είχε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε το παιδί να αισθανθεί πως, όταν βρεθεί σε μια δύσκολη στιγμή, υπάρχει ένα πρόσωπο που τον περιμένει, υπάρχει μία πόρτα που είναι ανοιχτή». Το συγκλονιστικό μήνυμα αυτής της παραβολής, όπως διέκρινε ο Σεβασμιώτατος, είναι ότι «τελικά αυτό που κερδίζει είναι η αγάπη».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε και σε μία σύντομη, αλλά ταυτόχρονα σημαντική και πολύ πνευματική ευχή, η οποία δεσπόζει στις ακολουθίες της Εκκλησίας μας κατά την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής:

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Εστιάζοντας στη φράση «μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου», που περιλαμβάνεται στην ανωτέρω ευχή, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος παρότρυνε πατρικά τους πιστούς, αλλά και τους επισκόπους και τους κληρικούς της Εκκλησίας, να αποφεύγουν να παρεμβαίνουν και να αναστατώνουν τις ζωές των άλλων ανθρώπων. «Δυστυχώς, έχουμε αυτό το ελάττωμα, να θέλουμε να αναστατώνουμε τη ζωή των ανθρώπων με τις παρεμβάσεις μας, με τα μίση, με τις κακίες μας», παρατήρησε, μεταξύ άλλων, για να προσθέσει ότι «κάνουμε μεγάλη ζημιά όταν τον κάθε άνθρωπο δεν τον αφήνουμε να ζει στην ειρήνη του». «Μη σπάτε και μη διασπάτε την ειρήνη των ανθρώπων», παρότρυνε κλείνοντας.

Στο τέλος της Ακολουθίας, σύμφωνα με την εκκλησιαστική τάξη, ο Αρχιεπίσκοπος αντάλλαξε τον ασπασμό της συγχωρήσεως με τους επισκόπους, τους ιερείς και τους πιστούς, και ευχήθηκε σε όλους καλή και ευλογημένη Μεγάλη Τεσσαρακοστή.